

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. a. s., so sídlom v B., S. V. X.**, zastúpeného Mgr. J. Š., advokátom, B., S. V. X., proti žalovanému **V., s. r. o., so sídlom v D. N. V., L. C. X.**, zastúpeného JUDr. I. M., advokátom, D. N. V., P. K. X., **o zaplatenie 7 979 371, 20 Sk**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 20Cb 36/2003, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2008 č. k. 20bo/261/2007 – 236, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, odmietol odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. septembra 2007, č. k. 20Cb 36/2003 – 215 a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Uvedeným rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu a žalovaného zaviazal zaplatiť žalovanému 241 746 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky takto rozhodol s odôvodnením, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zástupcovi žalobcu doručovaný prvýkrát neúspešne 25. októbra 2007 s oznámením opakovaného doručenia 26. októbra 2007. Opakované doručenie sa uskutočnilo 26. októbra 2007 a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte. Tretí deň po uložení zásielky sa považuje za deň doručenia podľa § 47 ods. 2 O. s. p. Nič na tom nemení skutočnosť, že zásielku zástupca žalobcu skutočne prevzal 12. novembra 2007. Lehota na podanie odvolania začala plynúť 30. októbra 2007 a skončila 14. novembra 2007. Žalobca podal odvolanie osobne na súde prvého stupňa 26. novembra 2007, teda po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty. Dovolanie preto ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 O. s. p. odmietol.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 23. apríla 2008.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. V dovolaní uviedol, že odvolací súd nesprávne postupoval, keď odvolanie zamietol ako neskoro podané. Odvolací súd vychádzal z toho, že rozhodnutie bolo zástupcovi žalobcu doručené uložením podľa § 47 ods. 2 O. s. p. Advokát je však podnikajúcou fyzickou osobou, preto mu majú byť písomnosti doručované podľa § 48 ods. 3 O. s. p. Fikcia doručenia upravená v § 46 a 47 O. s. p. v prípade advokáta neplatí a treba uplatniť fikciu upravenú v § 48 ods. 2 a 3 O. s. p. Keďže zástupca žalobcu zásielku osobne prevzal 12. novembra 2007, nemohla byť preto splnená podmienka vrátenia zásielky odosielateľovi, ako to vyžaduje § 48 ods. 3. Podľa dovolateľa neboli splnené ani podmienky pre to, aby sa zásielka považovala za doručenú uložením podľa § 47 ods. 2 O. s. p. a to predovšetkým z dôvodu, že sa v čase doručovania nezdržiaval v mieste doručovania. Po návrate z dovolenky nemal oznámenie o tom, že sa mu bude zásielka doručovať opakovane, ale len oznámenie, že zásielka bola uložená na pošte. Keďže nebol dodržaný postup upravený v § 47 ods. 3 O. s. p, dňom doručenia rozhodnutia je deň kedy zástupca žalovaného rozhodnutie skutočne prevzal, teda 13. novembra 2007 a dovolanie bolo podané včas 26. novembra 2007. Z uvedených dôvodov žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobca zmeškal lehotu na podanie odvolania, preto odvolací súd odvolanie správne odmietol. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), či opravný prostriedok smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Proti každému rozhodnutiu súdu je prípustné dovolanie z dôvodov vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a) až g) O. s. p. Okrem iných zakladá prípustnosť dovolania aj postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f). Odňatím možnosti konať sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom ide tiež vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p., hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručovania zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane aj nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od

uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 47 ods. 2 O. s. p.).

Len ak pred uložením zásielky na pošte boli dodržaný postup upravený v § 47 ods. 2 O. s. p., možno zásielku, ktorá nebola účastníkovi skutočne doručená, považovať za doručenú. Základnou podmienkou, aby mohla byť uložená zásielka považovaná za doručenú je skutočnosť, že sa adresát v čase doručovania zdržiaval v mieste doručenia. Zástupca žalobcu na výzvu dovolacieho súdu oznámil, že v čase od 25. októbra 2007 do 4. novembra 2007 sa nezdržiaval v sídle advokátskej kancelárie, keďže bol spolu s manželkou a synom na dovolenke v rekreačnej chate v obci Donovaly. Na doloženie svojho tvrdenia doložil faktúru ceny ubytovania od spoločnosti D., s. r. o., pokladničný doklad o zaplatení ceny ubytovania a výpis z listu vlastníctva preukazujúci vlastníctvo chaty uvedenou spoločnosťou. Doložil tiež list z 5. marca 2010 adresovaný Slovenskej pošte, v ktorom oznamuje a sťažuje sa na opakovane sa vyskytujúci nesprávny postup pri doručovaní a odpoveď pošty z 8. apríla 2010 podľa ktorej bola sťažnosť opodstatnená.

Dovolací súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti tvrdenia, že sa zástupca žalovaného v čase doručovania zásielky obsahujúcej rozhodnutie súdu prvého stupňa v mieste doručovania zásielky nezdržiaval. Z uvedeného vyplýva, že nebola splnená jedna z podmienok, aby mohlo byť uloženie zásielky, resp. tretí deň nasledujúci po uložení považované za účinné doručenie. Za doručenie možno považovať až deň skutočného prevzatia zásielky, teda 12. novembra 2007. Odvolanie, ktoré bolo podané osobne na súd 26. novembra 2007 bolo podané včas v pätnásť dňovej lehote. Dovolací súd odvolanie odmietol nesprávne.

I keď to v prejednávanej veci nie je rozhodujúce, dovolací súd považuje za vhodné uviesť, že sa nestotožňuje s názorom dovolateľa, že pre doručovanie súdnych písomností advokátovi platí § 48 ods. 3 O. s. p. Súdna prax v prevažnej väčšine zastáva opačné stanovisko. Dovolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané pod sp. zn. 1Cdo 88/2007 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v ročníku 2008 pod č. 49, podľa ktorého sa zákonná fikcia doručenia podľa § 48 ods. 3 O. s. p. neuplatňuje pri doručení písomností advokátovi, ktorý je zástupcom účastníka konania.

So zreteľom na uvedené je zrejmé, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa § 237 písm. f) O. s. p. prípustnosť dovolania. Táto vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil podľa § 243b O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.